

Zivil Arbeiter Batallion und Wegebaukommando

Verplichte tewerkstelling te Lichtervelde tijdens de eerste wereldoorlog

Dirk Ramboer

Tijdens de bezetting was België opgesplitst in twee gewesten, die door onderscheiden Duitse overheden werden bestuurd. Het gros van het land werd geregeerd door de Gouverneur-Generaal. Zijn gezag had een burgerlijk karakter, en hij was alleen aan de Keizer verantwoording verschuldigd. De gebieden achter het front, *Etappengebied* genoemd, waren onderworpen aan de absolute macht van de militaire overheid, bij ons de stafchef van het Duitse leger aan het IJzerfront¹.

Alle Belgische werklozen naar Duitsland?

Lichtervelde ligt in een etappengebied, en meer bepaald in een zone van militaire operaties: de frontlijn en de gevechten zijn slechts vijftien kilometer ver. Voor de bevolking in een etappegebied laat de druk van de bezetter zich dus te harder voelen: de maatregelen zijn strenger en worden met hardere hand uitgevoerd. Zo ook het opeisen van de 'werklozen' en de instelling van de dwangarbeid.

Het krankzinnig plan van de Duitse maarschalk Hindenburg

Dr Rathenau, de man van de *Kriegsrohstoffabteilung*, heeft reeds in 1914 een algemeen beleid uitgewerkt dat Duitsland in de mogelijkheid dient te stellen om de oorlog voor onbeperkte tijd verder te zetten. Daarvoor moeten de grondstoffen en arbeidskrachten in de bezette gebieden optimaal worden uitgebaat, voor het uitsluitend belang van Duitsland en zijn oorlogsinspanning.

Van bij het begin van de oorlog worden onmiddellijk de grondstoffen die voor de oorlog dienstig zijn, opgeëist. Wat mede de oorzaak is van het feit dat de Belgische industrie geleidelijk aan stagneert. De hele oorlog door zal het Nationaal Hulp- en Voedingskomitee 500.000 à 600.000 arbeiders helpen die geen broodwinning hebben. Voor de oorlog waren er maximum 1.500.000 industriële arbeiders. Onder de

¹ Behalve andere vermelding zijn alle gegevens van dit artikel, zowel wat de algemene geschiedenis betreft als waar het rechtstreeks om Lichtervelde gaat, betrokken uit de verslagen van de onderzoekscommissie 'betreffende de schendingen van het volkenrecht en de wetten en het gewoonterecht van de oorlog', en meer bepaald het tweede deel gepubliceerd in 1923: COMMISSION D'ENQUETE SUR LES VIOLATIONS DES REGLES DU DROIT DES GENS, DES LOIS ET COUTUMES DE LA GUERRE, Rapports et Documents d'Enquête, Rapports sur les Déportations des Ouvriers belges et sur les Traitements infligés aux Prisonniers de Guerre et aux Prisonniers Civils belges (Chap. I: Les Mesures Préliminaires; Chap. III; L'Enlèvement des Ouvriers prétendus chômeurs dans les Zones d'Etapes et d'Opérations Militaires).

oorlog is dit aantal al zeer geslonken gezien de manschappen onder de wapens en de vluchtelingen die de wijk hebben genomen naar Nederland, Frankrijk, Engeland... Voor iedere arbeider met werk, is er dus één zonder werk.

Het Duitse opperkommando wil dit reserveleger aan arbeidskrachten inzetten voor de wapenproductie in Duitsland, en aldus eigen volk vrijstellen voor de vuurlinies.

Gouverneur-Generaal von Bissing nuanceert...

De Gouverneur-Generaal von Bissing is geen voorstander van een veralgemeende opeising. Enerzijds vreest hij een patriotisch geïnspireerde revolutie en grote stakingen, anderzijds dreigt zijn *Flamenpolitik*² schipbreuk te lijden zo een dergelijke anti-populaire maatregel massaal wordt doorgedrukt. Ook is de Duitse keizer gevoelig voor de reacties in de neutrale landen (Nederland, Denemarken, Verenigde Staten...) waarvan de publieke opinie wordt bespeeld door de beide oorlogvoerende kampen. Verplichte tewerkstelling voor oorlogsdoeleinden is immers strijdig met de Conventies van Genève, die door Duitsland mede ondertekend zijn.

von Bissing tracht echter door een sluw beleid de arbeiders zo ver te krijgen dat zij vrijwillig arbeidsovereenkomsten tekenen, ook voor tewerkstelling in Duitsland. Daarom vaardigt hij in augustus 1915 twee besluiten uit die de 'luie' werklozen in de netten van de wervingskantoren van het *Deutsche Industriebüro* moesten drijven. In het eerste besluit (van 14 augustus) voorziet hij *tot één jaar gevangenisstraf voor de man of vrouw die zou weigeren een werk uit te voeren dat was bevolen door de Duitse overheid en dat strekte tot openbaar nut*. In het tweede besluit (van 15 augustus) viseert hij de steuntrekkenden, die verplicht werden *elk gepast werk te aanvaarden dat hen werd aangeboden op straffe van een gevangenschap van veertien dagen tot zes maanden*.

Gezien het mager succes van deze maatregelen, stelt op 2 maart 1916 het Duitse Ministerie van Oorlog voor het eerst de waanzinnige eis dat het Generaal-Gouvernement 400.000 Belgische arbeidskrachten naar Duitsland zou sturen.

Aan het besluit van 15 augustus 1915 voegt von Bissing dan op 15 mei 1916 één zin toe:

In plaats van over te gaan tot strafvervolging kunnen de gouverneurs, de met hen gelijkgestelde militaire commandanten en de arrondissementsbestuurders bevelen dat de weerspannige werklozen onder dwang worden opgeleid naar de plaatsen waar zij zullen worden tewerkgesteld.

Hiermee is een definitieve stap gezet in de richting van de opeising en deportatie.

... en deporteert

Het hek gaat pas van de dam als op 3 oktober 1916 het algemeen hoofdkwartier van het Duitse leger besluit dat in de etapengebieden alle werkloze steuntrekkenden

² Beleid van de bezetter waarbij werd ingegaan op de Vlaamse eisen om zo een anti-Belgisch, pro-Duitskamp in het Vlaamse landsgedeelte in het leven te roepen.

kunnen onder dwang worden tewerkgesteld. Dit besluit wordt onmiddellijk in alle etappengebieden aangeplakt en meteen beginnen ook de deportaties naar Frankrijk en de gevechtzones. In de gebieden onder burgerlijk bestuur moet von Bissing ook bakzeil halen. Hij was zich blijven verzetten tegen massale opeisingen waar de nieuwe legerleiding (Hindenburg, Ludendorff) om vroeg. Nu dient hij zich te richten naar de harde militaire lijn die rechtstreeks voortvloeit uit het verloop van de oorlog zelf, en zijn nood aan vers kanonnenvlees.

Twee slijtageslagen zijn op dat ogenblik volop aan de gang. Op 21 februari 1916 is door de Duitsers de grootscheepse aanval op de historische vestingstad Verdun gelanceerd, en van geallieerde zijde wordt een reeds vooraf gepland tegenoffensief aan de Somme op 1 juli ingezet. De gevechten zullen tot midden november duren. De verliezen zijn enorm aan beide kanten. De geschiedschrijving telt 160.000 Franse en 135.000 Duitse gesneuvelden bij Verdun, en zowat 400.000 Britse, 200.000 Franse en 400.000 Duitse doden en vermisten na de slag aan de Somme, het bloedigste gebeuren uit de eerste wereldoorlog³.

Na een storm van protesten tegen de opeisingen onder het gewone volk, doen een zeer groot aantal Belgische notabelen een beroep op de Keizer. Leden van de beide Kamers, de kardinaal (Mercier) en de bisschoppen, Ministers van State, rechters en advocaten, burgemeesters, bedrijfsleiders en vakbondssecretarissen ondertekenen een petitie tegen de deportaties. Berlijn zal toegeven en vanaf maart 1917 zullen geen arbeiders meer onder dwang naar Duitsland worden 'verscheept'.

Te Lichtervelde in het *Etappengebied*: de harde aanpak

Deze toegeving is echter niet geldig voor de etappengebieden onder militair bestuur. Lichtervelde blijft zo tot het einde van de oorlog onderworpen aan het regime van de opeising en de dwangarbeid.

Zivil Arbeiter Batallion* en *Wegebaukommando

De opeenvolgende *Ortskommandanten*, de plaatselijke militaire bevelhebbers, Duitse officieren met een graad van ritmeester, luitenant of kapitein, kondigen de opeisingen af en het gemeentebestuur (in de eerste plaats de burgemeester, dokter Vermeesch-Dochy) wordt verantwoordelijk gesteld voor het behalen van de quota op straffe van zware geldboetes.

Reeds van bij het begin van de bezetting (november-december 1914) worden Lichterveldse arbeiders naar de frontstreek gestuurd, te Merkem en te Klerken op de wijken Smisse en Terrest. Het gemeentelijk archief bevat drie loonlijsten van 35 arbeiders die deel uitmaken van het *Zivilarbeiterbatallion*. Deze eenheid staat ter beschikking van het Reserve Infanterieregiment 215 dat Lichtervelde bezet. Het loon van deze arbeiders bedraagt 2 Fr., omgerekend 1,60 Mark per dag. Wel is het de gemeentekas die finaal deze lonen moet ophoesten.

Volgend relaas illustreert de willekeur waarmee te werk wordt gegaan:

³ Cijfers van L. DE VOS, *De Eerste Wereldoorlog*, Davidsfonds, Leuven, uitg. 1997, blz. 95

Op 1 april 1915 bestelt de *Ortskommandant* bij de burgemeester 90 arbeiders die reeds de volgende morgen om 8 uur voor het gemeentehuis zich dienen te verzamelen. Nog in de loop van dezelfde dag wordt het appèl verschoven naar de zaterdagmorgen 3 april om half acht. Op dat ogenblik bieden zich slechts 38 'vrijwilligers' aan wat een zeer scherpe reactie uitlokt van de *Ortskommandant*. Hij vindt het ongehoord dat de gemeente hiervoor geen woord van excuus of enige verklaring aanbiedt, en vordert dan voor de volgende week dinsdag (6 april) dat dagelijks 90 arbeiders zich om half zeven aan de kerk presenteren om onder begeleiding van de troep naar de plaats van tewerkstelling te worden gebracht. Zo het bestelde aantal niet wordt bereikt, of slechts onregelmatig opdaagt, dan zal voor elke nalatigheid een boete van 500 mark (een jaar loon...) worden opgelegd.

Uit de richtlijnen van de *Ortskommandant* aan de burgemeester, gedateerd 2 april 1915, blijkt dat de gemeente in dezelfde periode voor aanleg en onderhoud van het plaatselijk wegnnet nog een ploeg van *banewerkers* ter beschikking dient te stellen van de bezetter, benevens de arbeiders in de frontstreek. De ploeg krijgt eveneens een zeer militaire naam: het *Wegebaukommando*.

Dat de opgeëiste arbeiders er niet graag bij zijn en de Duitsers elk verzet terstond in de kiem smoren, mag blijken uit de volgende passage overgenomen uit de richtlijnen van 2 april:

De onderofficier, opziener van het door de gemeente ter beschikking gestelde wegebauwkommando beklaat er zich over dat de ploegbaas en enkele van zijn mannen zich te zijnen opzichte ongehoorzaam en opstandig gedroegen. Als verwittiging voor de toekomst laat ik de ploegbaas en één man voor drie dagen opsluiten. Anderzijds stel ik de gemeente er verantwoordelijk voor dat de bestelde ploeg enkel uit gewillige en rustige lieden zou bestaan. Zo in de toekomst dergelijke gebeurtenissen zich opnieuw zouden voordoen, zal ik verplicht zijn benevens de bestraffing van de betrokken arbeiders de gemeente een boete van 300 mark per geval op te leggen⁴.

Razzia op de jonge mannen...

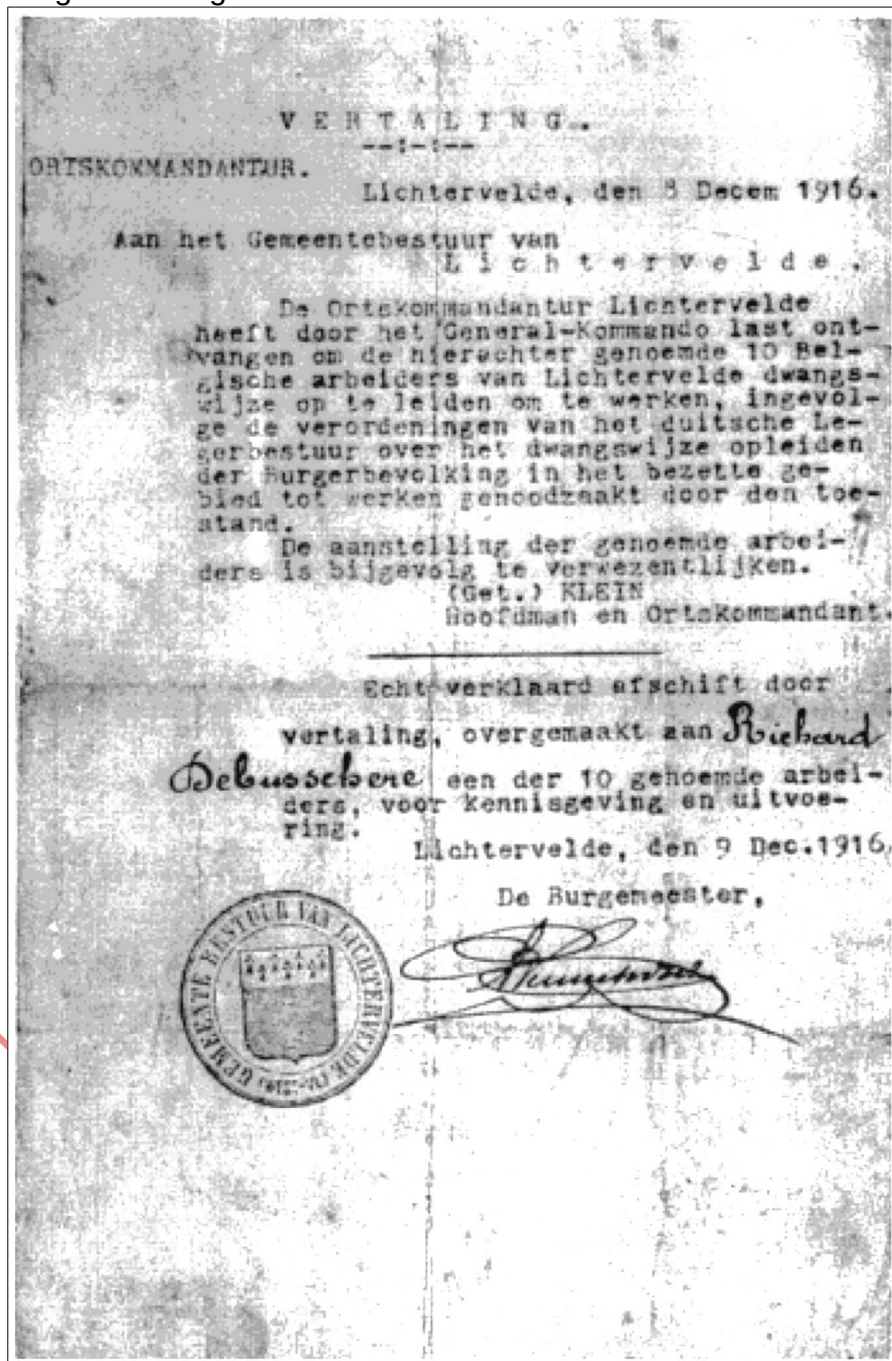
De dwangmaatregelen blijven op verzet stuiten.

Op 9 november 1916 heeft een algemene controle plaats van de jonge mannen van alle lagen van de bevolking. Deze controles werden eigenlijk elke maand georganiseerd door de *Meldeamte* om de samenstelling na te gaan van de mannelijke bevolking van de gemeente tussen 15 en 50 jaar. Voor de bezetter gaat het hier om een zeer efficiënte politiemaatregel. Om de bevolking te verschalken wordt van deze routinemaatregel gebruik gemaakt voor op de opeising van de arbeiders. *Ortskommandant* Klein leidt persoonlijk de operatie. De opgeëiste mannen worden onmiddellijk naar Handzame geleid.

Blijkbaar was reeds bekend of gevreesd dat tot opeisingen zou worden overgegaan, want 26 jonge mannen ontbreken op het appèl. Ze worden met geweld thuis opgehaald, en opgesloten. Bij de arrestatie word één van hen, een genaamde Alois Van-

⁴ G.A.L., Dossier Eerste Wereldoorlog, Brief van 2 april van de Ortskommandant aan de burgemeester. Passage door ons vertaald. De Duitsers schreven in hun eigen taal; de gemeentesecretaris antwoordde in het Frans.

denbilck⁵ gekwetst door een sabelsteek van de *obergendarm* Jules Drasch. Elke dag worden ze naderhand uit het cachot gehaald en naar de markt geleid waar zij in de kou worden 'tentoongesteld', goed omkaderd door de nodige *Feldgendarmen*. De gemeente zelf wordt op 13 november door de *Ortskommandant* bestraft met een boete van 3.000 mark omdat zoveel personen niet op de opeisingen waren ingegaan. Tien blijven weigeren en worden naar Roeselare overgebracht. Zij worden slechts op 7 december vrijgelaten na zich te hebben verbonden aan een schriftelijke opeising gevolg te zullen geven.

⁵ [Rapport sur les Déportations des Ouvriers belges](#), blz.215. Vandenbilck is geen Lichterveldse naam. Werd hier een familienaam als Vandenbulcke of Vankeirsbilck verkeerd overgeschreven?

Reeds op 8 december wordt een lijst voor de opeising van tien personen aan de burgemeester overgemaakt, die de vertaling 's anderendaags betekent aan de betrokkenen, onder wie Richard Debusschere (zie kopie der betekende vertaling hierbij afgebeeld)⁶.

Werkbewijzen.

Elke persoon van 14 tot 65 jaar oud ontvangt een werkbewijs : **ARBEITSAUSWEIS** (Rosa karte B.)

Daarover gelden de volgende beschikkingen :

- 1° Bij het instellen van den werker, moet door den werkgever, de aanneming op het Arbeitsausweis vermeld en de kaart aan den Arbeider behandigd worden.
- 2° Bij het verlaten van het werk, moet het Arbeitsausweis afgegeven worden aan den werkgever die de kaart, na afteekening, bij de Kommandantur moet inleveren om de werkerslijsten in overeenstemming te brengen.
- 3° De Arbeider kan zich van het afgeven der kaart een bewijs laten opmaken door den werkgever.
- 4° De Arbeider is verplicht binnen de 38 uren na de nederlegging van zijn werk zijne kaart persoonlijk af te halen in de Ortskommandantur of het bewijs te zenden dat hij door ziekte belet is die kaarte te halen.
- 5° Arbeiders die hunne kaart niet afhalen moeten gestraft worden.

ORTSKOMMANDANTUR.

LICHTERVELDE, den 12 Juli 1918.

⁶ Het gepubliceerde bevel van de *Ortskommandant* (afkomstig uit Lichterveldse Ziek-Zakjes, deel 3 van G. VANDEWALLE) sluit blijkbaar aan bij de feiten vermeld in het verslag van de onderzoekscmissie: data en aantal komen overeen.

... en fichering van de werklozen

Vanaf augustus 1917 wordt op een meer bureaucratische manier te werk gegaan. Op de *Ortskommandantur* wordt een afzonderlijk bureau gecreëerd voor het bijhouden van de lijsten van de arbeiders. Elke persoon tussen de 14 en de 65, zowel mannen als vrouwen, die arbeidsgeschikt zijn bevonden, worden verplicht een arbeidskaart af te halen, de zogenaamde Roze kaart B, waarop de plaats van tewerkstelling wordt ingevuld. Wanneer men zijn werk verliest, moet deze kaart door de laatste werkgever aan de *Kommandantur* worden opgestuurd. Zo hebben de Duitsers elke dag een volledige lijst van alle opeisbare arbeidskrachten.

In het archief vinden we een lijst van uitbetalingen aan Lichterveldenaars die tussen 5 en 18 oktober meehielpen aan de bouw van barakken (waar is niet vermeld). Minstens 86 arbeiders werden hierbij tewerkgesteld.

Beulenwerk...

Vanzelfsprekend gaat niemand graag werken onder dwang, en dan nog voor de vijand.

De werken zijn steeds van militair karakter: aanleg van spoorwegen, grondwerken, bouw van bunkers en loopgraven, munitietransporten, uitzetten van prikkeldraad. De arbeid is zwaar en zeer gevaarlijk in de frontstreek waar je kan vallen onder de kogels van de bondgenoten of het eigen leger. Het eten is slecht en de slaapgelegenheid gebrekkig, wanneer je het ongeluk heb niet elke dag naar huis te kunnen komen. De werkers lopen er regelmatig weg, en de *Feldgendarmen* (militaire politie) maken natuurlijk jacht op deze weglopers. Wie bij de achtervolging niet wordt gedood, vliegt naar het strafkamp in Dudzele, waar elke poging tot verzet met de dood werd gestraft.

Elke dag was dus een ware -lichamelijke en geestelijke- beproeving.

Een inwoner van de gemeente wijdde na de oorlog een beschrijving aan de manier waarop de arbeiders zich afreageerden wanneer ze terugkwamen van de frontstreek.

'...k Heb zo dikwijls aan de statie gestaan, 's avonds als de werkers afkwamen van het front. Door de werkers verstaan wij diegenen die vrijwillig, gedwongen uit nood, of op bevel van de Duitsers gingen arbeiden aan de versterkingen achter de vechtlijn. En zo dikwijls ik daar stond en ze zag afkomen heb ik kunnen vaststellen welke verderfelijke invloed de oorlog, met al zijn gruweldaden en geweld uitgeoefend heeft op onze Vlaamse jeugd. Het deed werkelijk zeer aan 't herte te moeten zien hoeveel jonge frisse zedelijke krachten teloor gingen in die poel van gebrutaliseerd leven, die opging uit die kring van driftmensen.

Kon het ook anders? Jong en oud, arm en rijk, rijp en groen werden opgeëist door de mannen van de wereldcultuur, en opgejaagd gelijk vee, in hele benden, frontwaarts gedreven om daar te werken. En welk werk? Versterkingen maken, versterkingen die gericht waren tegen ons eigen volk, tegen onze broeders. Dat wisten die werkers en hun ziel en heel hun wezen kwam in opstand tegen deze daad. Ze gingen zo node, maar het moest. 't

Moest voor d'ene uit nood, voor de andere uit dwang. Ze gingen en ze wrochten. Ze wisten dat hun handlen een misdaad was tegen het vaderland, ze wisten het maar al te wel, en ze hadden het liever zo anders gehad maar 't kon niet: nood en dwangbevel.

En die toestand van onrecht en geweld, verwekte een misnoegdheid en een gedurige ontstemming van de ziel, die de mens wakker riep met al zijn driften en neigingen. . . 'k Zie ze nog komen van de statie en de trein met beestenwagens al roepen en tieren lijk God verlaten mensen. De jongeren de klakke op één oor en 't hoofds in de nek, met ogen die blonken van gezondheid en begeerte om te leven en te genieten van het leven. De zak op de rug was leeggegeten: 't was niet vet, maar 't smaakte zo hertelijk, en ze waren ermee tevreden, als ze maar leute hadden. De ouderen, en onder deze vond men het grootste getal dergenen die moesten werken uit nood, om brood te verdienen voor vrouw en kinderen, de ouderen zeg ik, waren meer gematigd en meer gemanierd. Ze vluchtten uit dien hoop geweldigards, en druimelden haastig weg, langs weerkanten van de straat: d'ene onverschillig voor al dat lawijt, gerust en gelaten, d'andere beschaamd lijk voor de daden, de spreuken en de manieren van hun jongere gezellen.

'k Zie ze nog uiteen gaan, d'ene alhier, d'andere aldaar, elk naar huis om te eten en te slapen. En morgen zullen ze herbeginnen, opstaan, en werken uit nood of dwang, werken tegen 't gedacht⁷.

... ook voor vrouwen

Ook vrouwen en meisjes -tussen 16 en 40- worden opgeëist. Ze krijgen meestal plaatselijk werk, in een lazaret, in de bossen waar ze houthakkerswerk dienen te verrichten, op de hoeven voor hulp in cichoreioogst of aardappelrapen, enz. Maar soms worden ze wel naar de frontstreek gestuurd.

Te Koolskamp geeft de plaatselijke Duitse bevelhebber, *Rittmeister Freiherr von Bühler*, het bevel aan de gemeente om honderd jonge meisjes aan te duiden om te werken aan de spoorlijn Tielt - Lichtervelde. De gemeente weigert, waarop de rittmeester de eerste dag een boete van 500 mark oplegt, en de tweede dag 1000 mark. Wanneer het gemeentebestuur zijn medewerking blijft weigeren, organiseert de *Feldgendarmarie* een razzia, waarbij ieder jong meisje wordt opgepakt en opgesloten. Telkens er twintig zijn bijeengebracht, worden zij opgeleid naar het station van Ardooie-Koolskamp, waar ze schoppen en houwelen in de handen geduwd krijgen en aan het werk kunnen gaan. Dit duurt drie weken: we schrijven december 1917, in volle winter (op 20 oktober 1917 was het beginnen vriezen en dat vriesweer hield aan tot 12 februari 1918, zonder onderbreking)⁸.

Het regime van opeising en dwangarbeid wordt tot het einde van de oorlog in stand gehouden. Voor alle etappengebieden worden aldus zestigduizend werkers aan

⁷ G. VANDE WALLE, Lichterveldse Ziek-Zakjes, deel 3.

⁸ Volgens G. VANDEWALLE in Ziek-Zakjes, deel 3, Het Oorlogsjaar 1917, blz. 103, die nog vermeldt dat na een lichte dooi in de tweede helft van februari het half maart weer heel fel vroom, en op 3 april er nog een pak sneeuw viel, gevolgd door bittere koude.

deze Duitse variante van slavernij onderworpen (plus zestigduizend afgevoerd naar Duitsland uit het gebied onder 'burgerlijk' bestuur)^{9 10}.

Lichterveldse tewerkgestelden rond het bordje Arbeiders Ortskommandantur Lichtervelde 1918. Slechts enkele namen zijn bekend gebleven, van links naar rechts: Bovenste rij: 1 Achiel Vanwalleghem, 4 Maurice Vanoverschelde Tweede rij: 2 Medard Watteny, 3 (Henri ?) Declercq, 4 Duitse ploegbaas, Gustje genoemd, 5 een zekere Goddyn, 6 Medard Declercq Derde rij: Jules Lootens en Emiel Vanwalleghem Onderaan: Jules Debaeke en Alfons Bonquet (overgenomen uit VANDEWALLE GEORGES, a.w., p. 100).

Heemkundige

⁹ L. DE VOS, a.w., blz. 102.

¹⁰ Zo lezers uit de verhalen in de familiekring het hierboven geschetste verhaal, dat vooral gebaseerd is op archiefmateriaal en literatuur, met uit het leven gegrepen details kunnen aanvullen, dan is elke informatie en elke anecdote welkom (namen, plaats en aard van het werk, werksfeer, mishandelingen, vluchtpogingen, samenstelling van de groepen, sancties enz.). Te bezorgen aan de auteur van dit artikel of op het secretariaat van de kring.

Wie waren ze?

Het documentatie- en fotomateriaal dat voorhanden is over de Lichterveldse verplicht tewerkgestelden geeft geen volledige aanwijzingen over hun aantal en identiteit. Onderstaand fragment uit de betaallijst van 1917 is dan ook alleen illustratief.

*Betalingslijst voor Paratiekenbouw
van 5 tot 18 October 1917.
(voor degen die op de oorspronkelijke lijst niet betaald
werden en hiervoor in Gemeentesecretariaat het geld
ontvangen heb.)*

<i>N^o-de lijst</i>	<i>Namen</i>	<i>Totaal Dagen</i>	<i>per dag</i>	<i>Totaal</i>	<i>Leistung.</i>
2	Werbrouck Gaston	7	3.20	22.40	Werbrouck Gaston
8	Demare Albert	7	2.40	16.80	Albert Demare
18	Demuyck Bononi	6	3.50	21.-	Boni Demuyck
20	Cool Emiel	8	3.20	25.60	Emiel Cool
21	Clarys Edmond	8	3.20	25.60	Edmond Clarys
22	Cool Achiel	8	3.20	25.60	Achiel Cool
23	Deman Henri	4	3.20	12.80	Henri Deman
24	Lattijn Leonard	8	3.20	25.60	Leonard Lattijn
26	Desmet Odile	7	3.20	22.40	Odile Desmet
27	Decoster Alidor	8	3.20	25.60	Alidor Decoster
28	Derivacker Alfons	8	3.20	25.60	Alfons Derivacker
30	Dyke Hector	7	2.40	16.80	Hector Dyke
31	Denois Adolf	3	3.20	9.60	Adolf Denois
32	Deseyne Arsen	7	3.20	22.40	Arsen Deseyne
33	Callwaert Achiel	1	2.80	2.80	Achiel Callwaert
34	Amiel Leon	5	3.20	16.-	Leon Amiel
35	Vaerne Henri	5	3.20	16.-	Henri Vaerne
36	Deseyne Camiel	1 1/2	3.20	4.80	Camiel Deseyne
37	Saevens Maurice	4	3.20	12.80	Maurice Saevens
38	Vanderper Achiel	5	3.20	16.-	Achiel Vanderper
39	Denois Jules	5	3.20	16.-	Jules Denois
40	Verharmann Achiel	1 1/2	3.20	4.80	Achiel Verharmann
41	Verharmann Jules	5 1/2	3.20	17.60	Jules Verharmann
42	Vaerne Achiel	5	3.20	16.-	Achiel Vaerne
43	Empelaere Arthur	5	3.20	16.-	Arthur Empelaere
44	Thorez Henri	5	3.20	16.-	Henri Thorez
45	Werbrouck Jerom	2 1/2	3.20	8.-	Jerom Werbrouck
46	Salvo Cyril	5 1/2	3.20	17.60	Cyril Salvo
47	Watterne Albert	5 1/2	3.20	17.60	Albert Watterne